

بسم الله الرحمن الرحيم

آموزشگاه تحلیل داده

تخصصی ترین مرکز برنامه نویسی و دیتابیس در ایران

پیاده سازی قابلیت های ساده ی CRUD با تکنولوژی EF در برنامه ی تحت وب ASP.NET MVC

مدرس : مهندس افشین رفوآ

دوره آموزش MVC

پیاده سازی قابلیت های ساده ی CRUD با تکنولوژی EF در برنامه ی تحت وب ASP.NET MVC

در فصل قبلی یک برنامه ی MVC نوشتیم که داده ها را با بهره گیری از تکنولوژی EF و SQL Server LocalDB ذخیره کرده و نمایش می داد. در مبحث حاضر کدهای CRUD (ایجاد کردن، خواندن، بروز رسانی و حذف) را که به صورت خودکار توسط امکان MVC scaffolding ایجاد می شود ویژه ی controller ها و view ها مورد بازبینی قرار داده و سفارشی تنظیم می کنیم.

نکته: رسم بر این است که برای ایجاد یک لایه ی انتزاعی (abstraction layer) بین controller و لایه ی دسترسی داده (data access layer)، الگوی طراحی Repository را پیاده سازی کرد. در مقاله های آموزشی به منظور قرار دادن تمرکز بر روی آموزش نحوه ی استفاده از خود EF، از الگوی طراحی Repository استفاده نمی شود.

در درس حاضر، صفحات وب زیر را ایجاد خواهیم کرد:

Contoso University

Details

Student

LastName
Alexander

FirstMidName
Carson

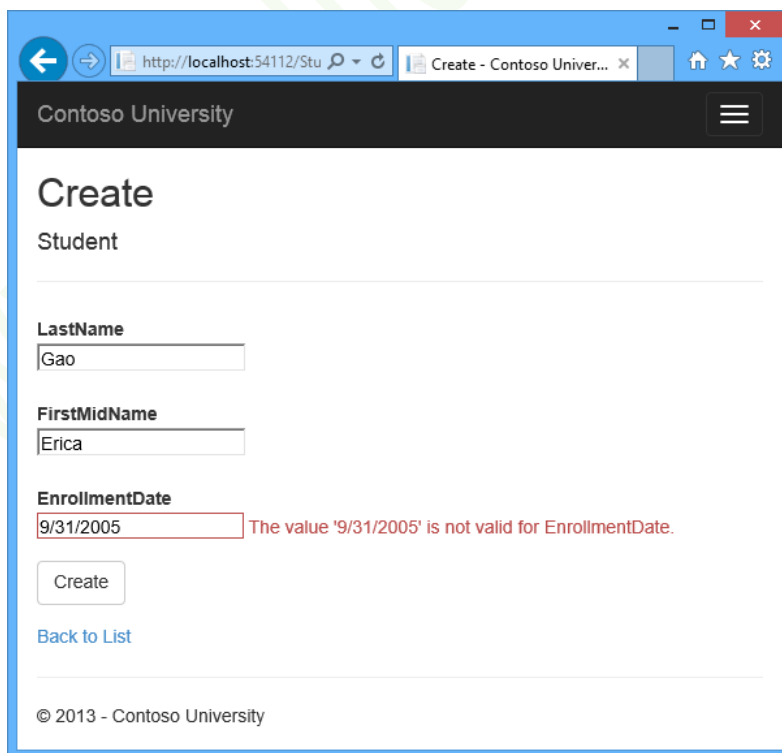
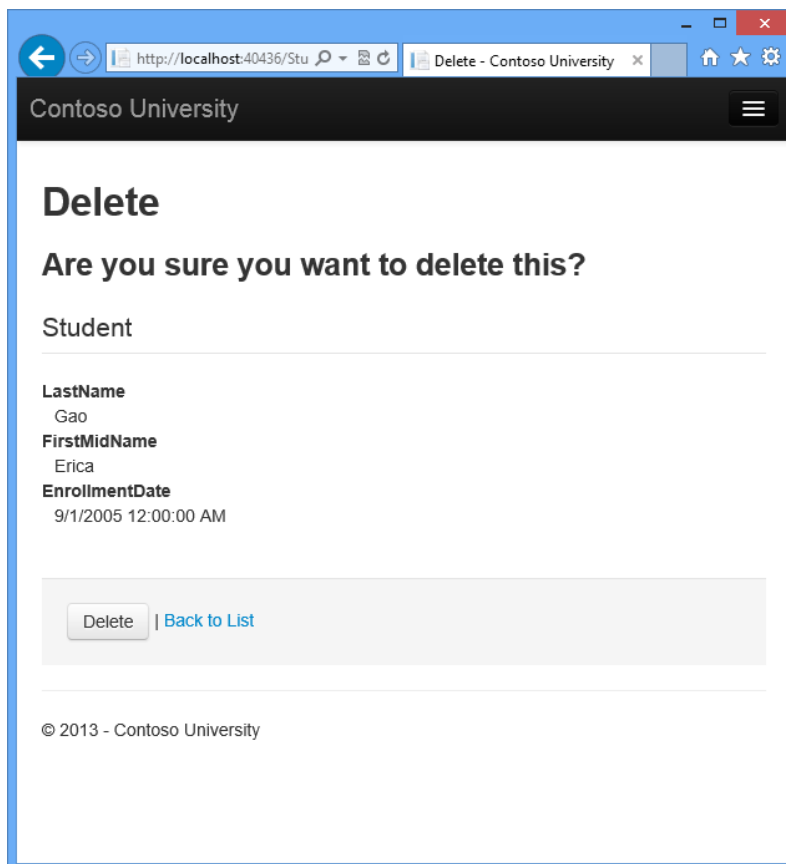
EnrollmentDate
9/1/2005 12:00:00 AM

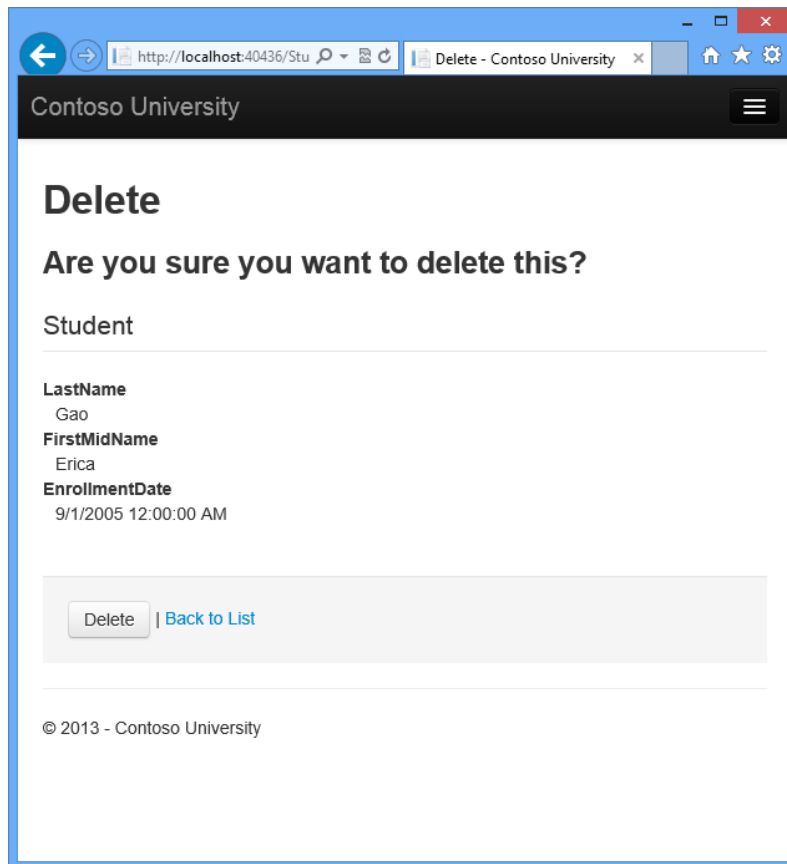
Enrollments

Course Title	Grade
Chemistry	A
Microeconomics	C
Macroeconomics	B

[Edit](#) | [Back to List](#)

© 2013 - Contoso University

ایجاد یک صفحه به نام Details

کدی که توسط قابلیت **scaffolding** برای صفحه ی **Index** ایجاد شده، خاصیت **Enrollments** را به کدهای اضافه نکرده است، زیرا خاصیت ذکر شده دارای یک مجموعه (**collection**) می باشد. در صفحه ی **Details**، محتوای مجموعه ی مورد نظر را در یک جدول **HTML** نمایش خواهیم داد.

در فایل **Controllers\StudentController.cs**، یک **action method** برای **Details view** وجود دارد که با استفاده از متد **Find**، یک موجودیت **Student** را بازیابی می کند.

```
public ActionResult Details(int? id)
{
    if (id == null)
    {
        return new HttpStatusCodeResult(HttpStatusCode.BadRequest);
    }
    Student student = db.Students.Find(id);
    if (student == null)
    {
```

```
return HttpNotFound();  
}  
return View(student);  
}
```

مقدار کلید به عنوان پارامتر **id** به متد ارسال می شود که از **route data** ی لینک **Details** موجود در صفحه ی **Index** گرفته شده.

داده های مسیریابی (Route data)

Route data، در واقع اطلاعاتی هستند که **model binder** در یک بخش از **URL**، تعریف شده در جدول مسیریابی، آن ها را می یابد. به عنوان مثال، مسیر پیش فرض (**default route**) قسمت های **controller**، **action** و **id** را مشخص می کند:

```
routes.MapRoute(  
name: "Default",  
url: "{controller}/{action}/{id}",  
defaults: new { controller = "Home", action = "Index", id = UrlParameter.Optional }  
);
```

در **URL** نمونه ی زیر، مسیر پیش فرض **Instructor** را به عنوان **controller**، **Index** را به عنوان **action** و **1** را به عنوان **id** نگاشت می کند؛ اقلام ذکر شده همگی مقادیر **route data** محسوب می شوند.

```
http://localhost:1230/Instructor/Index/1?courseID=2021
```

"**?courseID=2021**" در واقع یک **query string** است. اگر **id** را به عنوان مقدار **query string** ارسال کنید، **model binder** بازهم کار خواهد کرد:

```
http://localhost:1230/Instructor/Index?id=1&CourseID=2021
```

URL ها توسط دستورهایی **ActionLink** در **Razor view** ایجاد می شوند. در کد زیر، پارامتر **id** با مسیر پیش فرض مطابقت دارد، بنابراین **id** به **route data** اضافه می شود.

```
@Html.ActionLink("Select", "Index", new { id = item.PersonID })
```

اما در کد نمونه ی زیر، **courseID** با پارامتر تعریف شده در مسیر پیش فرض مطابقت ندارد، بنابراین به عنوان یک **query string** اضافه شده است.

```
@Html.ActionLink("Select", "Index", new { courseID = item.CourseID })
```

1. فایل `Views\Student\Details.cshtml` را باز کنید. همان طور که در مثال زیر مشاهده می کنید، هریک از فیلدها به کمک یک `DisplayFor helper` نمایش داده می شود:

```
<dt>
  @Html.DisplayNameFor(model => model.LastName)
</dt>
<dd>
  @Html.DisplayFor(model => model.LastName)
</dd>
```

2. پس از فیلد `EnrollmentDate` و درست قبل از تگ پایانی `</dl>`، کد رنگی شده ی زیر را برای نمایش فهرستی از `enrollment` ها، درج کنید:

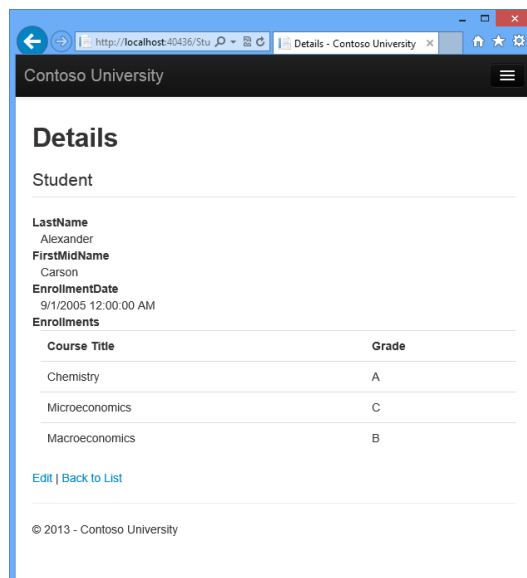
```
<dt>
  @Html.DisplayNameFor(model => model.EnrollmentDate)
</dt>
<dd>
  @Html.DisplayFor(model => model.EnrollmentDate)
</dd>
<dt>
  @Html.DisplayNameFor(model => model.Enrollments)
</dt>
<dd>
  <table class="table">
    <tr>
      <th>Course Title</th>
      <th>Grade</th>
    </tr>
    @foreach (var item in Model.Enrollments)
    {
      <tr>
        <td>
          @Html.DisplayFor(modelItem => item.Course.Title)
        </td>
        <td>
          @Html.DisplayFor(modelItem => item.Grade)
        </td>
      </tr>
    }
  </table>
</dd>
</dl>
</div>
<p>
  @Html.ActionLink("Edit", "Edit", new { id = Model.ID }) |
  @Html.ActionLink("Back to List", "Index")
</p>
```

چنانچه تورفتگی کدها پس از جایگذاری (paste)، دچار بهم ریختگی شد، کلید های CTRL-K-D را همزمان فشار داده تا مرتب شود.

این کد داخل entity های موجود در **Enrollments navigation property**، حلقه می زند. به ازای هر یک از موجودیت های **Enrollment**، فیلدهای **course title** و **grade** را نمایش می دهد. **course title** از موجودیت **Course** بازیابی شده که در این موجودیت در **Course navigation property** موجودیت **Enrollments** ذخیره گردیده است. تمامی این داده ها به صورت خودکار از پایگاه داده و در صورت نیاز بازیابی می شوند. (به عبارتی دیگر، در این اینجا از قابلیت بارگذاری با تاخیر یا **lazy loading** استفاده می شود. به این خاطر که **eager loading** را برای **property Courses navigation** تعریف نکرده اید، **enrollment** ها در **query** یکسان که **student** ها را بازیابی کرد، برگردانده نشده اند. در عوض، اولین باری که سعی می کنید به **Enrollments navigation property** دسترسی پیدا کنید، یک **query** جدید برای بازگردانی داده های مورد نظر به پایگاه داده ارسال می شود.)

3. با انتخاب تب **Students** و کلیک بر روی یک لینک **Details** برای **Alexander Carson**، صفحه را اجرا کنید. (اگر کلیدهای **CTRL+F5** را به هنگام باز بودن فایل **Details.cshtml** فشار دهید، یک پیغام خطای **HTTP 400** دریافت می کنید، زیرا **Visual Studio** تلاش می کند صفحه ی **Details** را اجرا کند ولی دسترسی از طریق لینکی صورت نگرفته که در آن نمایش دادن **student** تعریف شده باشد. جهت حل این مشکل، کافی است **"Student/Details"** را **URL** حذف کرده و مجددا امتحان کنید و یا مرورگر را بسته، بر روی پروژه راست کلیک کرده و **View** را انتخاب کنید، سپس **View in Browser** را کلیک نمایید.)

در زیر فهرست دوره های آموزشی (**course**) و نمره های (**grade**) دانشجوی مورد نظر را مشاهده می کنید:

بروز رسانی صفحه ی Create

1. در فایل `Controllers\StudentController.cs`، متد اکشن `HttpPost Create` را با کد زیر جایگزین کنید تا یک قطعه کد `try-catch` به آن اضافه نموده و `ID` را از متد ساخته شده توسط `scaffolding` حذف کنید:

```
[HttpPost]
[ValidateAntiForgeryToken]
public ActionResult Create([Bind(Include = "LastName, FirstMidName, EnrollmentDate")]Student student)
{
    try
    {
        if (ModelState.IsValid)
        {
            db.Students.Add(student);
            db.SaveChanges();
            return RedirectToAction("Index");
        }
    }
    catch (DataException /* dex */)
    {
        //Log the error (uncomment dex variable name and add a line here to write a log.
        ModelState.AddModelError("", "Unable to save changes. Try again, and if the problem persists see your
system administrator.");
    }
    return View(student);
}
```

2. این کد موجودیت `Student` ایجاد شده توسط `ASP.NET MVC model binder` را به `Students entity` `set` اضافه کرده، سپس تغییرات را در پایگاه داده ذخیره می کند. (`Model binder` در واقع به یک قابلیت

ASP.NET MVC اشاره دارد که به شما کمک می کند با داده های ارسال شده توسط یک فرم آسان تر کار کنید؛ **model binder** همچنین نوع مقادیر ارسالی فرم را به نوع های **CLR** تبدیل کرده و آن را در قالب پارامترهایی به **action method** مورد نظر پاس می دهد. در این نمونه، **model binder** به وسیله ی مقادیر **property**، از مجموعه ی **Form** یک موجودیت **Student** نمونه سازی کرده است.

به این خاطر **ID** را از خصیصه ی **Bind** حذف می کنیم که **ID** یک مقدار **primary key** هست که **SQL Server** به صورت خودکار هنگامی که سطر درج می شود، تنظیم می کند. ورودی دریافتی از کاربر مقدار **ID** را تنظیم نمی کند.

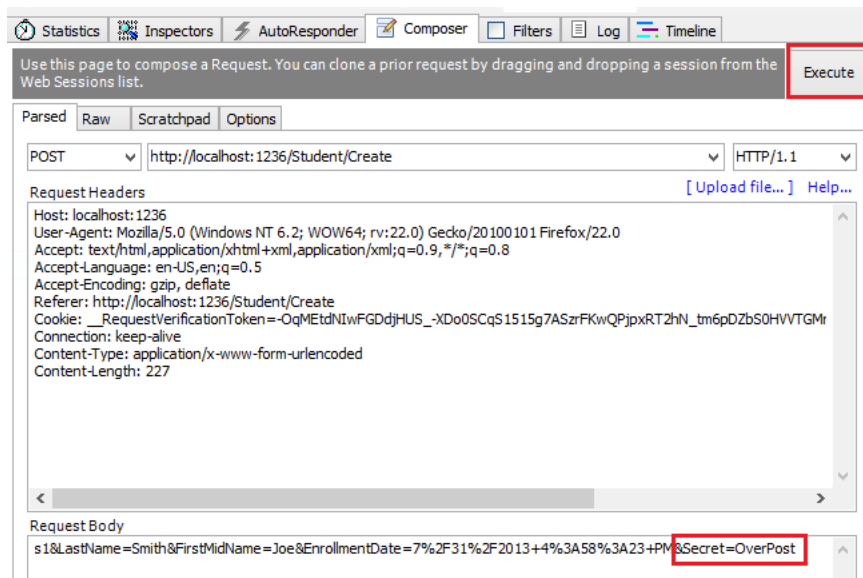
نکته ی امنیتی: خصیصه ی **ValidateAntiForgeryToken** از حملات جعل درخواست سایت متقابل (**cross-site request forgery**) جلوگیری می کند. به ازای خصیصه ی ذکر شده بایستی یک دستور **Html.AntiForgeryToken()** متناظر در **view** بکار برد، که بعداً به آن خواهیم پرداخت.

خصیصه ی **Bind** یکی از روش های مقابله با حمله ی **over posting** (پست های پست سرهم) در سناریوها یا عملیات **create** می باشد. برای مثال، فرض کنید موجودیت **Student** دارای یک خاصیت **Secret** است که شما به هردلیلی نمی خواهید این صفحه آن را مقداردهی کند.

```
public class Student
{
    public int ID { get; set; }
    public string LastName { get; set; }
    public string FirstMidName { get; set; }
    public DateTime EnrollmentDate { get; set; }
    public string Secret { get; set; }

    public virtual ICollection<Enrollment> Enrollments { get; set; }
}
```

حتی اگر هم فیلد **Secret** در صفحه ی وب خود ندارید، یک هکر می تواند به کمک ابزاری همچون **fiddler** و یا نوشتن مقداری کد جاوا اسکریپت، یک مقدار فرم **Secret** ارسال کند. خصیصه ی **Bind** فیلدهایی را که **model binder** حین ساختن یک نمونه ی **Student** استفاده می کند، محدود می سازد. بدون این خصیصه، **model binder** مقدار فرم **Secret** را برای ساختن نمونه ی موجودیت **Student** بکار می برد، در پی آن هر مقداری که هکر برای فیلد فرم **Secret** تعیین کرده، در پایگاه داده ی شما نفوذ کرده و بروز رسانی می شود. تصویر زیر ابزار **fiddler** را نشان می دهد که یک فیلد **Secret** (با مقدار "OverPost") به مقادیر ارسالی فرم اضافه می کند:

بنابراین مقدار "OverPost" به صورت موفقیت آمیز به خاصیت Secret سطر درج شده اضافه می گردد، اگرچه شما به هیچ وجه نمی خواستید که صفحه ی وب مورد نظر آن خاصیت را مقداردهی کند.

از این رو توصیه می کنیم پارامتر Include را به همراه خصیصه ی Bind برای فیلدهای whitelist بکار ببرید. همچنین می توان پارامتر Exclude را برای فیلدهای blacklist ای که نمی خواهید استفاده شوند، بکار ببرید. Include به این خاطر امن تر است که هنگامی که شما یک خصیصه ی جدید به entity مورد نظر اضافه می کنید، فیلد جدید به صورت خودکار توسط لیست Exclude محافظت نمی شود.

با خواندن موجودیت هایی اول از پایگاه داده و سپس فراخوانی TryUpdateModel به همراه لیستی از خاصیت های مجاز، از overposting در زمان ویرایش جلوگیری می کنیم. این روشی است که در این آموزش مورد استفاده قرار می دهیم.

روش دیگری که بسیاری از برنامه نویسان آن را ترجیح می دهند، این است که بجای کلاس های entity از view model همراه با model binding استفاده کنید. در این روش، تنها خاصیت هایی را که می خواهید در view model بروز رسانی شود، اضافه (include) کنید. به مجرد اینکه MVC model binder کار خود را به اتمام رساند، خاصیت های view model را در نمونه ی entity جای گذاری کنید. برای این منظور ترجیحا از ابزاری همچون AutoMapper استفاده می کنیم. با استفاده از db.Entry برای نمونه ی entity، حالت (state) نمونه ی entity را روی unchanged تنظیم کنید، سپس Property("PropertyName").IsModified را در هر خاصیت entity که در model جدید اضافه شده، بر روی true تنظیم کنید. این روش در هر دو سناریوی edit و create قابل استفاده می باشد.

به استثنای خصیصه ی Bind، قطعه کد try-catch تنها تغییری است که به کد ایجاد شده توسط scaffolding، وارد شد. اگر خطایی که از DataException مشتق می شود در حین ذخیره شدن ضبط (catch) شود، در آن صورت یک پیغام خطای عمومی (generic error message) صادر می شود. خطاهای DataException

بیشتر از عوامل خارجی نشات می گیرند تا خطاهای مربوط به برنامه نویسی، بنابراین معمولاً به کاربر توصیه می شود مجدداً تلاش کند. یک برنامه ی کارآمد و باکیفیت باید قابلیت ثبت خطا (exception logging) را داشته باشد اما از آنجایی که برنامه یک نمونه ی آزمایشی بود، قابلیت مذکور در آن پیاده سازی نشد.

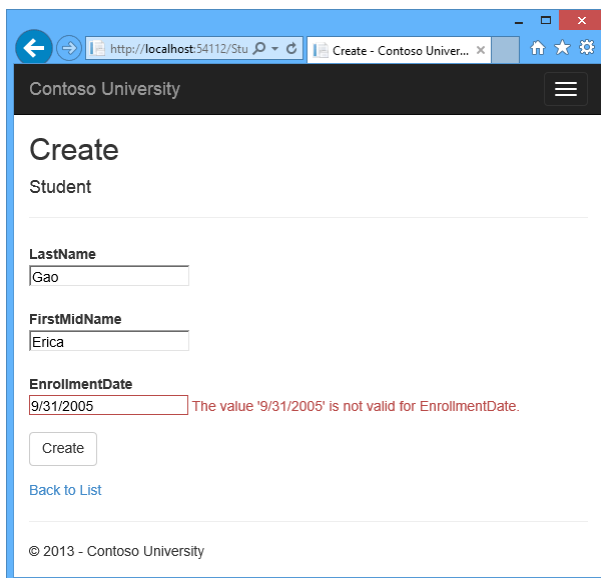
کد موجود در فایل `Views\Student\Create.cshtml` شبیه به کدی است که در فایل `Details.cshtml` مشاهده کردید، با این تفاوت که در آن بجای `DisplayFor`، `helper` های `EditorFor` و `ValidationMessageFor` برای هریک از فیلدها بکار برده شده است.

```
<div class="form-group">
  @Html.LabelFor(model => model.LastName, new { @class = "control-label col-md-2" })
  <div class="col-md-10">
    @Html.EditorFor(model => model.LastName)
    @Html.ValidationMessageFor(model => model.LastName)
  </div>
</div>
```

فایل `Create.chhtml`، تابع `@Html.AntiForgeryToken()` را نیز شامل می شود. این تابع به همراه خصیصه ی `ValidateAntiForgeryToken` در `controller` و به منظور مقابله با حملات جعل درخواست سایت متقابل (cross-site request forgery) مورد استفاده قرار می گیرد.

لازم نیست هیچ تغییری در فایل `Create.chhtml` ایجاد کنید.

2. با انتخاب تب `Students` و کلیک بر روی `Create New`، صفحه ی مورد نظر را اجرا نمایید.
3. چندین اسم به ضمیمه ی یک تاریخ نامعتبر وارد کرده و با کلیک بر روی `Create`، پیام خطا را مشاهده نمایید.

این همان اعتبارسنجی در سمت سرور است که به صورت پیش فرض در اختیار شما قرار می گیرد؛ در مباحث بعدی نحوه ی ایجاد اعتبارسنجی در سمت سرورس گیرنده را با افزودن خصیصه های جدید آموزش خواهیم داد. کدهای رنگی شده ی زیر **model validation check** در متد **Create** را نشان می دهد:

```
if (ModelState.IsValid)
```

```
{  
    db.Students.Add(student);  
    db.SaveChanges();  
    return RedirectToAction("Index");  
}
```

4. تاریخ فیلد **EnrollmentDate** را به یک تاریخ معتبر تغییر داده و **Create** را کلیک نمایید. خواهید دید که دانشجوی جدید در صفحه ی **Index** ظاهر خواهد شد.

LastName	FirstMidName	EnrollmentDate	
Alexander	Carson	9/1/2005 12:00:00 AM	Edit Details Delete
Alonso	Meredith	9/1/2002 12:00:00 AM	Edit Details Delete
Anand	Arturo	9/1/2003 12:00:00 AM	Edit Details Delete
Barzdukas	Gytis	9/1/2002 12:00:00 AM	Edit Details Delete
Li	Yan	9/1/2002 12:00:00 AM	Edit Details Delete
Justice	Peggy	9/1/2001 12:00:00 AM	Edit Details Delete
Norman	Laura	9/1/2003 12:00:00 AM	Edit Details Delete
Olivetto	Nino	9/1/2005 12:00:00 AM	Edit Details Delete
Gao	Erica	9/1/2005 12:00:00 AM	Edit Details Delete

© 2013 - Contoso University

بروز رسانی متد Edit HttpPost

در فایل `Controllers\StudentController.cs`، متد `HttpGet Edit` (بدون خصیصه ی `HttpPost`) با استفاده از متد `Find` موجودیت `Student` انتخابی را بازیابی می کند، همان طور که در متد `Details` شاهد آن بودیم. لزومی ندارد این متد را اصلاح کنید.

اما، اکشن متد `HttpPost Edit` را با کد زیر جایگزین می کنیم:

```
[HttpPost, ActionName("Edit")]
[ValidateAntiForgeryToken]
public ActionResult EditPost(int? id)
{
    if (id == null)
    {
        return new HttpStatusCodeResult(HttpStatusCode.BadRequest);
    }
    var studentToUpdate = db.Students.Find(id);
    if (TryUpdateModel(studentToUpdate, "",
        new string[] { "LastName", "FirstMidName", "EnrollmentDate" }))
    {
        try
        {
            db.SaveChanges();

            return RedirectToAction("Index");
        }
    }
}
```

```

}
catch (DataException /* dex */)
{
    //Log the error (uncomment dex variable name and add a line here to write a log.
    ModelState.AddModelError("", "Unable to save changes. Try again, and if the problem persists, see your system administrator.");
}
}
return View(studentToUpdate);
}
}

```

تغییراتی که اعمال شد، یک روش بهینه ی امنیتی را پیاده سازی می کند که از حملات پست مکرر (overposting) جلوگیری می کند، scaffolder یک خصیصه ی Bind ایجاد کرده و نیز موجودیتی که توسط model binder ساخته شده را با یک Modified flag به entity set اضافه می کند. استفاده از چنین کدی دیگر توصیه نمی شود زیرا خصیصه ی Bind تمامی داده های از پیش موجود در فیلدهایی که داخل پارامتر Include آورده نشده را پاک می کند. در آینده، MVC controller scaffolder گونه ای بروز رسانی می شود که برای متدهای Edit سرخود خصیصه ی Bind ایجاد نکند.

کد جدید موجودیت جاری را خوانده و فیلدهای فرم را با ورودی های کاربر از داده های فرم ارسالی به وسیله ی فراخوانی TryUpdateModel بروز رسانی می کند. قابلیت ردیابی خودکار تغییر (automatic change) EF (tracking) Modified flag را به موجودیت (entity) مورد نظر متصل (set) می کند. به محض فراخوانی متد SaveChanges، Modified flag سبب می شود EF با ساخت دستورات SQL، سطر مورد نظر در پایگاه داده را بروز رسانی کند. تداخلات همزمانی (Concurrency conflicts) نادیده گرفته می شوند، همچنین تمامی ستون های سطر پایگاه داده (database row) از جمله آن ستون هایی که کاربر تغییر نداده، بروز رسانی می شوند.

یکی از بهترین روش های مقابله با پست مکرر (overposting)، این است که فیلدهایی که می خواهید توسط صفحه ی Edit قابل بروز رسانی باشد، در پارامترهای TryUpdateModel مجاز اعلام (whitelist) کنید. در حال حاضر هیچ فیلد اضافه بر سازمانی وجود ندارد که از آن محافظت کنید، اما لیست کردن آن فیلدهایی که می خواهید model binder پیوند دهد (bind)، اطمینان حاصل می کند که اگر شما در آینده فیلدهایی را به

data model اضافه کردید، آن فیلدها به صورت خودکار محافظت شوند و تا زمانی که آن ها را به صورت صریح به اینجا (در پارامترهای **TryUpdateModel**) اضافه نکرده اید، این روند ادامه یابد.

در نتیجه ی این تغییرات، ورودی ها و خروجی های متد **HttpPost Edit** (**HttpPost Edit method**) **signature**) با امضای متد **HttpGet edit** یکسان می باشد؛ بنابراین متد را به **EditPost** تغییر نام می دهیم.

وضعیت های موجودیت (Entity States) و متدهای **SaveChanges**

Database context بررسی می کند آیا موجودیت های داخل حافظه با سطرهای متناظر در پایگاه داده همگام است یا خیر، سپس آن اطلاعات را ضبط می کند. این اطلاعات تعیین می کند هنگامی که شما متد **SaveChanges** را صدا می زنید، چه اتفاقی رخ دهد. به عنوان مثال، زمانی که یک موجودیت جدید را به متد **Add** پاس می دهید، وضعیت آن موجودیت بر روی **Added** تنظیم می شود. سپس هنگامی که متد **SaveChanges** را صدا می زنید، **database context** یک دستور **SQL INSERT** صادر می کند.

یک موجودیت می تواند در وضعیت های زیر قرار داشته باشد:

- وضعیت **Added**. در این حالت موجودیت مورد نظر هنوز در پایگاه داده موجود نمی باشد. تابع **SaveChanges** بایستی یک دستور **INSERT** صادر کند.
- **Unchanged**. نیازی نیست متد **SaveChanges** بر روی این موجودیت تغییر اعمال کند. هنگامی که شما یک **entity** را از پایگاه داده می خوانید، موجودیت ابتدا در این وضعیت قرار دارد.
- **Modified**. در این وضعیت برخی و یا تمام مقادیر **property** موجودیت، اصلاح شده است. در این حالت متد **SaveChanges** بایستی یک دستور **UPDATE** صادر کند.
- **Deleted**. موجودیت مورد نظر برای حذف شدن علامت گذاری شده است. **SaveChanges** باید یک دستور **DELETE** صادر کند.
- **Detached**. **Database context** هیچ اطلاعی از موجودیت ندارد.

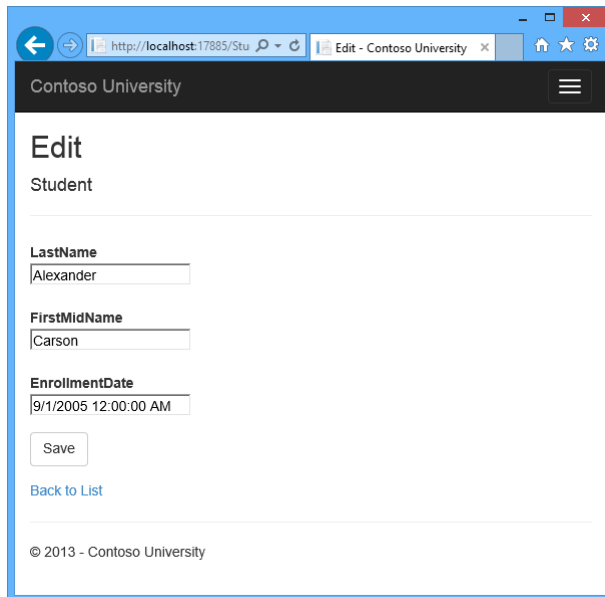
در یک برنامه ی تحت ویندوز، تغییرات وضعیت معمولا به صورت خودکار تنظیم می شوند. در برنامه های تحت ویندوز، یک موجودیت را می خوانیم و تغییراتی را به مقادیر خاصیت (**property**) آن اعمال می کنیم. این امر سبب می شود وضعیت برنامه به صورت اتوماتیک بر روی **Modified** تنظیم شود. سپس به هنگام فراخوانی

متد **SaveChanges**، **EF** یک دستور **SQL UPDATE** اجرا می کند که تنها **property** هایی را بروز رسانی می کند که شما تغییر دادید.

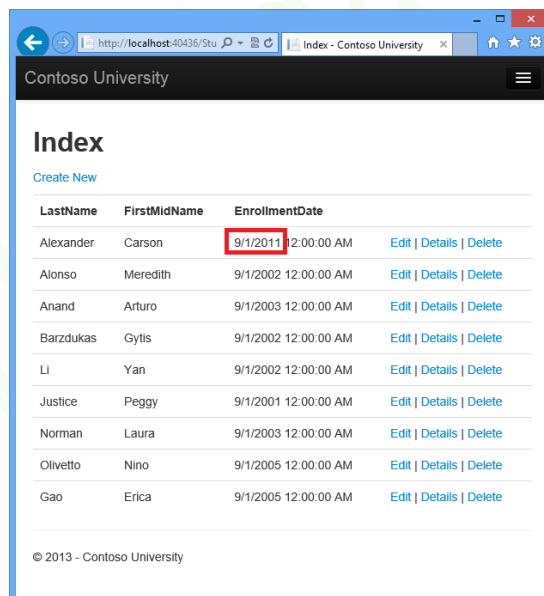
نظر به اینکه ذات برنامه های تحت وب مجزا می باشد، امکان این پیوستگی و توالی منظم وجود ندارد. **DbContext** ای که یک موجودیت را می خواند، بلافاصله پس از جرا و نمایش (**render**) صفحه، دور انداخته می شود. هنگامی که اکشن متد **HttpPost Edit** صدا زده می شود، یک درخواست جدید شکل گرفته و در پی آن شما یک نمونه از **DbContext** خواهید داشت، از این رو شما مجبور می شوید به صورت دستی وضعیت **entity** را بر روی **Modified** تنظیم نمایید. سپس هنگامی که شما متد **SaveChanges** فراخوانی می کنید، **EF** تمامی ستون های سطر پایگاه داده را بروز رسانی می کند، چون که **context** هیچ راهی برای آگاهی یافتن از اینکه کدام **property** ها اصلاح شده اند ندارد.

اگر می خواهید دستور **SQL Update** فقط آن فیلدهایی را که کاربر تغییر داده بروز رسانی کند، می توانید مقادیر اصلی را با استفاده از روشی همچون فیلدهای مخفی ذخیره نگه دارید تا زمان فراخوانی **HttpPost Edit**، مقادیر اولیه در دسترس باشند. پس از آن شما می توانید با استفاده از مقادیر اصلی یک موجودیت **Student** ایجاد کرده، متد **Attach** را همراه با نسخه ی اصلی موجودیت مورد نظر فراخوانی کنید، مقادیر موجودیت را بروز رسانی کرده، سپس متد **SaveChanges** را صدا بزنید.

HTML و کد **Razor** موجود در فایل **Views\Student\Edit.cshtml** مشابه آن کدی است که در فایل **Create.cshtml** مشاهده کردید، بنابراین لزومی به ایجاد تغییر نیست. با انتخاب تب **Students** و کلیک بر روی لینک **Edit**، صفحه را اجرا کنید.

برخی از اطلاعات را تغییر داده و دکمه ی **Save** را کلیک کنید. داده های اصلاح شده را در صفحه ی **Index** مشاهده می کنید:

بروز رسانی صفحه ی Delete

داخل فایل **Controllers\StudentController.cs** ، کد **template** متعلق به متد **HttpGet Delete** با استفاده از متد **Find** موجودیت **Student** انتخابی را بازیابی می کند (همانگونه که در متدهای **Edit** و **Details**

نظاره گر آن بودید). اما به منظور پیاده سازی یک پیام خطای سفارشی به هنگام ناموفق بودن فراخوانی متد **SaveChanges**، لازم است یک قابلیت جدید به این متد و **view** متناظر آن اضافه کنید.

همان طور که در عملیات **update** و **create** مشاهده کردید، عملیات **delete** به دو **action method** نیاز دارد. متدی که در پاسخ درخواست **GET** فراخوانده می شود، یک **view** نمایش می دهد که به کاربر این فرصت را می دهد که عملیات مربوطه را پذیرفته یا لغو کند. اگر کاربر با عملیات موافقت کرده و آن را پذیرفت، یک درخواست **POST** شکل می گیرد (ایجاد می شود). پس از این اتفاق، متد **HttpPost Delete** صدا زده می شود، سپس متد مزبور عملیات **delete** را به طور واقعی پیاده می کند.

یک قطعه کد **try-catch** به متد **HttpPost Delete** اضافه می کنیم تا در صورت رویداد خطا حین بروز رسانی پایگاه داده، بتوان آن ها را مدیریت کرد. اگر خطایی رخ داد، **HttpPost Delete** متد **HttpGet Delete** را فرا خوانده و پارامتری به آن ارسال می کند که نشانگر رخداد خطا می باشد. متد **HttpGet Delete** صفحه ی تایید را بار دیگر همراه با پیام خطا به نمایش می گذارد که به کاربر فرصت می دهد عملیات را لغو کرده یا مجددا امتحان کند.

1. کد زیر را جایگزین اکشن متد **HttpGet Delete** کنید، این کد گزارش خطا را مدیریت می کند:

```
public ActionResult Delete(int? id, bool? saveChangesError=false)
{
    if (id == null)
    {
        return new HttpStatusCodeResult(HttpStatusCode.BadRequest);
    }
    if (saveChangesError.GetValueOrDefault())
    {
        ViewBag.ErrorMessage = "Delete failed. Try again, and if the problem persists see your system administrator.";
    }
    Student student = db.Students.Find(id);
    if (student == null)
    {
        return HttpNotFound();
    }
    return View(student);
}
```

1.

این کد یک پارامتر اختیاری می پذیرد که مشخص می کند آیا متد پس از ناموفق بودن ذخیره سازی تغییرات صدا زده شده یا خیر. هنگامی که متد **HttpGet Delete** بدون شکست قبلی فراخواند می شود، این پارامتر **false** خواهد بود. حال اگر توسط متد **HttpPost Delete** در پاسخ به یک خطای پایگاه داده صدا زده شود، در آن صورت پارامتر **true** خواهد بود و یک پیام خطا به **view** ارسال می شود.

2. اکشن متد **HttpPost Delete** (نام گذاری شده **DeleteConfirmed**) را با کد زیر جایگزین کنید، کار آن اجرای عملیات حذف و ضبط خطاهای مربوط به بروز رسانی پایگاه داده می باشد.

```
[HttpPost]
[ValidateAntiForgeryToken]
public ActionResult Delete(int id)
{
    try
    {
        Student student = db.Students.Find(id);
        db.Students.Remove(student);
        db.SaveChanges();
    }
    catch (DataException/* dex */)
    {
        //Log the error (uncomment dex variable name and add a line here to write a log.
        return RedirectToAction("Delete", new { id = id, saveChangesError = true });
    }
    return RedirectToAction("Index");
}
```

این کد موجودیت انتخابی را بازیابی کرده، سپس با فراخوانی متد **Remove**، وضعیت موجودیت را به **Deleted** تغییر می دهد. هنگامی که متد **SaveChanges** صدا زده می شود، یک دستور **SQL DELETE** صادر می شود. اسم اکشن متد را از **DeleteConfirmed** به **Delete** تغییر دادیم. کد ایجاد شده توسط امکان **scaffolding**، متد **HttpPost Delete** را **DeleteConfirmed** نام گذاری کرده تا بتواند به متد **HttpPost** امضای (**signature**) منحصر بفرد اختصاص دهد. (**CLR** ایجاب می کند که متدهای **overload** شده دارای پارامترهای متفاوتی باشند.) حال که امضای متدها منحصر بفرد می باشد، می توانید با روال عادی **MVC** پیش رفته و اسم یکسان را برای متدهای **HttpGet** و **HttpPost** بکار ببرید.

اگر افزایش کارایی در برنامه ی بزرگ و پر حجم یک اولویت محسوب می شود، می توانید با جایگزین کردن کد زیر با خط کدهایی که توابع **Find** و **Remove** را صدا می زند، از استفاده از یک دستور غیرالزامی **SQL query** که سطر مورد نظر را بازیابی می کند، خودداری نمایید و در نهایت سرعت اجرا را بالا ببرید:

```
Student studentToDelete = new Student() { ID = id };
db.Entry(studentToDelete).State = EntityState.Deleted;
```

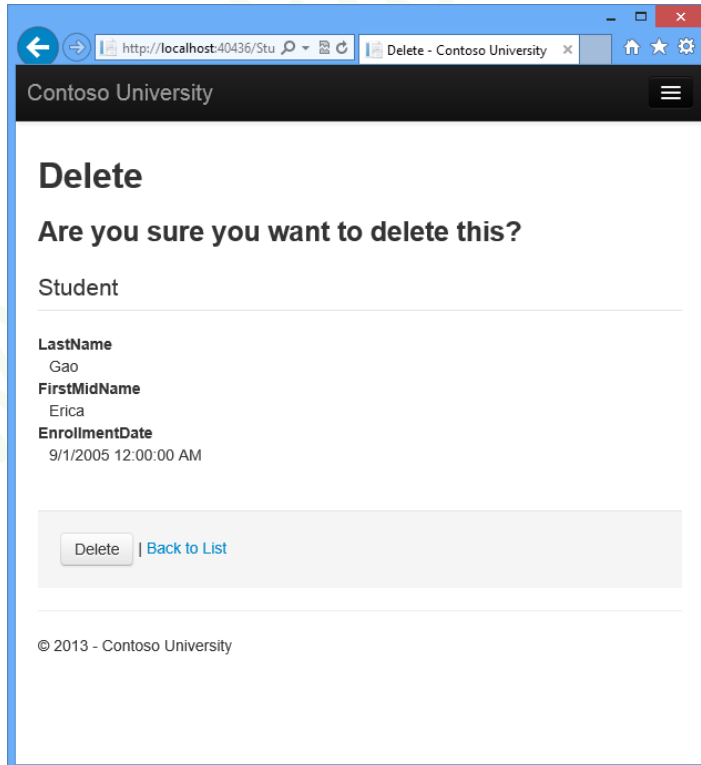
این کد تنها با استفاده از مقدار **primary key**، یک موجودیت **Student** نمونه سازی می کند، سپس وضعیت **entity** را به **Deleted** تغییر دهید. این تمام آن چیزی است که **EF** نیاز دارد تا موجودیت مورد نظر را به وسیله ی آن حذف کند.

همان طور که پیش تر گفته شد، متد **HttpGet Delete**، داده ها را حذف نمی کند. اجرای عملیات **delete** در پاسخ به یک درخواست **GET** (و اجرای عملیات **create**، **edit** و یا هر گونه عملیاتی که طی آن اطلاعات تغییر می کنند) باعث ایجاد یک خطر امنیتی می شود.

3. در فایل **Views\Student\Delete.cshtml**، یک پیام خطا بین سر تیترهای **h2** و **h3** درج نمایید، همان گونه که در نمونه ی زیر نمایش داده شده است:

```
<h2>Delete</h2>
<p class="error">@ViewBag.ErrorMessage</p>
<h3>Are you sure you want to delete this?</h3>
```

با انتخاب تب **Students** و کلیک بر روی لینک **Delete**، صفحه را اجرا کنید:

4. بر روی **Delete** کلیک کنید. صفحه ی **Index** بدون دانشجوی (**student**) حذف شده، نمایش داده می شود.

بستن اتصال به پایگاه داده

به منظور بستن اتصال به پایگاه داده و آزاد ساختن منابعی که توسط آن بکار گرفته شده، بایستی نمونه ی **context** را بلافاصله بعد از اینکه کارتان با آن تمام شد، آزاد (**dispose**) کنید. به این خاطر هم است که کد تولید شده توسط امکان **scaffolding** یک متد **Dispose** در انتهای کلاس **StudentController** داخل فایل **StudentController.cs** فراهم می کند:

```
protected override void Dispose(bool disposing)
{
    db.Dispose();
    base.Dispose(disposing);
}
```

کلاس پایه ی **Controller** از پیش و به صورت پیش فرض رابط (**interface**) **IDisposable** را پیاده سازی می کند، این کد صرفاً یک **override** به متد **Dispose(bool)** اضافه می کند تا نمونه ی **context** را به طور صریح آزاد کند.

مدیریت تراکنش ها (Handling Transactions)

به صورت پیش فرض، **EF** خود تراکنش ها را پیاده سازی می کند. در شرایطی که به طور همزمان چندین سطر یا جدول را تغییر می دهید سپس **SaveChanges** را فراخوانی می کنید، **EF** به صورت خودکار کاری می کند که یا تمام تغییرات با موفقیت انجام شوند و یا هیچ یک از آن ها اعمال نشوند. چنانچه اول برخی از تغییرات انجام شوند ولی بلافاصله با خطا مواجه گردند، کلیه ی آن تغییرات اعمال شده به صورت اتوماتیک به حالت اول باز خواهد گشت.

چکیده

هم اکنون شما دارای یک برنامه ی چند صفحه ای هستید که عملیات ساده ی ایجاد، خواندن، بروز رسانی و حذف را برای موجودیت های **Student** انجام می دهد. در فصل حاضر با استفاده از **helper** های **MVC**، المان

های ویژه ی رابط کاربری و **UI** را برای فیلهای داده ایجاد کردیم. در مبحث آموزشی بعدی، قابلیت های صفحه ی **Index** را با افزودن **sorting** (مرتب سازی) و **paging** (صفحه بندی) گسترش خواهیم داد.

www.tahlildadeh.com